

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Közsegeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtnak el.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díjja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszkrét s körzetel ellátott hirdetésekért térmenték szerint, minden centimeter után 3 kr. számtalattik.

Hirdetések a „Zemlén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

Utóhang a pataki jogakadémia áthelyezésének kérdéséhez.

Még folyik felettünk a Sárospataki jogakadémianál Miskolcra helyezése tárgyában megindított toll harc, s hihető, hogy még jóideig fognak hangzani az ellentétes nézetekből származó érvek összeütközésének menyörgései; de a jelenlegi történetekből következtetve, már is remény van arra, hogy felderül reánk régi napunk s a különben is mosolyogva fogadott vész lassanként elvonul a nélkül, hogy a kitűzött cél iránti általános figyelmen kívül, valami más reális eredmény eléretett volna. Hihetőleg újra kimosolyog reánk a régi helyzet derült képe, melynek jótékony hatása alatt eddig éltünk, fejlettünk, lelkesedtünk. A százados vár, még századokat ígérő falai fennállanak; az elavult időszerűtlen kezdeményezés által felbolygatott forgószél erőtlen legyintései azoknak mit sem ártnak, de a táj, mely azt környezi, a vidék, mely szigorú tekintetét enyhíté, az egyoldalú, részrehajló felfogás következtében csunyán eltorzított. A támadó felek saját érdekekben az áthelyezés által az ifjúságra háramló előnyöket nagyítva, erősen színezve tárták a szemlélő elé, s Patak előnyeit vagy elhallgatták vagy rémletesen elferdítették. Nekünk rosszul esik látni e közvélemény megváltoztatására szánt rajzokat; fáj az, hogy kíméletet nem ismerve, azon hurokon kezdtek játszani, azon hangokat használták fel hamis énekeik zürzavarjainak kisegítésére, melyek nekünk legszenyebbek, melyeknek tisztaságát megőrzeni erkölcsi kötelességünk, melyeknek híret erősíteni feladatunk. Vakmerően van meghurcolva, bemocskolva ifjúságunk szeplőtlen hírneve, eltorzítottan van?

TÁRCZA.

Por-szemek.

I.

A gondolat mélyen rejtett szikra,
Nem gyújt, a míg zárja nincs kinyitva;
A világot lángba boríthatja,
Ha kimondja egy nagy elme ajka.

II.

A könyv éget, s enyhít mint a harmat,
Áld, ha hittel szívünkben fakadhat;
Oh, de hogyha tünt remény hullatja,
Élet üdvünk hamva gyül alatta.

III.

Áld vagy ver a sorsharag vad kénye,
Ne álljatok a küzdéstől félre,
Lám a nap is, míg az éjt áttörte,
Küzködik, de végre győz fölötte.

IV.

Szentegyház az édes anya keble,
Örök lángul szeretet ég benne;
Igy, ha a sir zárja is el tőlünk,
Szívünk enyhül, ha rá ömölt könyünk.

V.

Szép, de rövid élete a kis lepének,
Alig ébred, s elhal úgy, mint madárének;
Ártatlanság benne, a te képed látom,
Igy jelensz meg, s addig élsz e szép világon.

Kovács János.

festve az ifjúság s a tanári kar közötti viszony; megvan tagadva társadalmi életünk minden üdeség, mozgékonyosság, s számalomra méltólag van érintve a kasztszellem, mely a tanuló ifjúság s a polgárság között elválaszthatlanul van felállítva. Minő ellentéte ama csendes nyugalom, s harmóniának, mely itt a jelzett viszonyok között van. Ez összevissza kuszált, légből kapkodott állítások olvasása közben érzett fájdalom könnyűje mellett ajkainkra önkénytelen lebben a tiltakozó hang, mely azok tagadásának hangos kimondására készlet. A nyugalom addig vissza nem térhet, míg ez egyoldalú (nem akarjuk rossz akaratunkat nevezni) fejtegetések megczáfolva nincsenek, s nem pihenhetünk nyugodtan a rágalmozottnak kebelén addig, míg a vádak alól az kimentve nincs.

Patakon tehát ez állítások szerint nincs társadalmi élet; fagyasztó hideg viszony a tanuló s tanár között; s az ifjúság egy része neveletlen, betyár; más része félnék, élnetelen.

Nincs társadalmi élet, csekély a kör — mondják egyoldalú vizsgálóink — s nem elengedő arra, hogy befogadhasa az ifjúság minden tagját azon mivelődési folyamba, melynek hajjai ujja szülik az egyént s megcsiszolva, nemesítve adják vissza az életnek. Nem állítják elégségesnek a terebélyesfa árnyékát, mely az elparlagodás, eldurvulás sugarai ellen megóvnák a csemetéket. Minő phrázisok, minő neveléses s elfogult egyének szájából eredhetők bombasztok?! Csak az beszélhet, csak az írhat így, ki eszményi régiókban kereng, ki elveszti szeméi elől a talajt, s a végtelenbe, az ábrándok honába hajítja rögeszméje. Hát létezik-e e világon hely — nem csak a tul-

fesztett phantázia alkothat ilyet — hol méze madzaggal huzzák vonják, ígérekkel csalogatják az ifjakat a társas gyűlhelyekre, hol tündérszép hölgyek ragadják körükbe a tartózkodót, szórakozni, mulatni. A nagy városok elfásító, blazirtta s a családias érzületet kiküszöbölő körei talán kiterjesztik figyelmüket egyesekre, hogy ki ne maradhasson, ne álljon elszigetelten, ha nincs is akarata közzéjük vegyülni. Talán másutt a társadalmi körök jellege elütő a szegény kigunyolt Patakétól. Neveléses! — Igen, valamint van társadalmi kör, lakóihoz mérten elég az ország fővárosában, úgy van nálunk is, csak hogy ott, úgy mint itt csakis azok számára kik azt felkeresik, s megtalálni óhajtják, kik felemelkednek oda, hogy a társaskörök örömmel befogadhasák. Ne utasítsanak bennünket a nagyobb városokba, azok sem termelnek valódi műveltebb egyéneket, mint a kicsinyek; s Pataknak még szerencséje az, hogy a művelt emberek fatyú hajtásait, a nagyokat majmolókat, s kávéházi hősöket nem nevel soha. Menjetek csak ti zugolódok a világ legnépesebb helyeire, olyannak fogjátok találni az ifjúságot, minő itt van. — Jó rossz van vegyesen mindenütt. Egyesekről itéletet vonni az egészre balgaság. Megvessük-e a rózsát azért, mivel véletlenül töviseire pillantottunk?

Az elröpült tizedek egy nagy kincset hagytak reánk, a felébredés, a megifjodás szellemét. Lerázta már magáról — azt hisszük — ifjúságunk az egykor talán megérdemelt s százados előítélet által megizmosodott balvéleményt. Többé a multról a jelenre vonni következtetést nem lehet. Ez nem ábránd, nem költemény, az önelbizakodottság hangja. Ez a való. — E magaslatot megtartani, többé le nem süllyedni, ez most

Szerelmem áldozatai.

[Tíz arany pályadíjt nyert]

Beszély.

Írta: Farkas Bertalan.

Tekintetes, nemes, nemzeti és vitélő taplófalvi Csillagossy Bálint ur — igen derék öreg uri ember lehetett volna; azaz hogy: voltaképen az is volt. És ezt rögtön el méltóztatnak hinni, ha az öreg úr főérdemei közt legelsőnek teszem az ő Croesusi gazdagságát. Azon régi jó időben élt még Bálint ur, mikor a magyar földesurak birtokán Izsák gazda legfeljebb „juh-bőr“ vagy egy kis „tavalyi-termes“ megvásárlása végett tett hébe-hóba látogatást, s ebbeli szándékát is csak a „pitvarajtóban“ mondotta el a legnagyobb szerénységgel, s hét, nyolcz körülötte örködő hatalmas kuvasz vicorgó fogai kellő respektusával; nem pedig abban a későbbi, vagy ha úgy tetszik, mátol visszafele menve: korábbi időben, midőn az ilyen tanyai vagy pusztai cerberusok meg sem merik ugatni „Izsák gazdat“, — jobban ismervén azt, mint saját urokat; mert hát majd minden héten kiszokott látogatni a tanyára; a tekintetes ur kalap levéve fogadja az ajtóban, karonfogva vezet be a szobába, fauteuilbe ülteti, megkínálja „elegantes“-sel; a gyufát maga gyújtja meg számára, sőt még a szivarja végéhez is ő tartja oda. Izsák gazda rá gyújt, kiereszti a füstöt először az orrán azután a száján, hanyat dől nagyuriasan, lábát szépen keresztbe teszi; azután előveszi vaskos bugyellárisból a váltót, — ötven-ezer forintról van az kiállítva, — s a háziur a legnagyobb készséggel aláírja. „Izsák gazda“ ezután az értéketlen papírost gyöngéden összehajtogatja, először visszateszi a duzzadó bugyellárisba, azután leolvastatja módosan az asztalra huszonötezer forintot. Mindezt azok a komondorok nem láthatják künn; de valami mégis azt sugja nekik: jó lesz

azt az urat meg nem ugatni, — mert az az ur még könnyen lehet nekik is igazi urok. És a komondoroknak jó szaglásuk van.

Taplófalvi Csillagossy Bálint ur még ama régi jó időben élt. Mint már említettük, derék ember is volt Bálint ur. Hatvan éve daczára is pompásan megtudta ülni a lovat, melyen, ha agarászott (az agarászás kedves időtöltése volt) mindig nyomában járt a nyulat üző agárnak. No de pompás lovai is voltak az öreg urnak... Nem is csoda! ha a hajnal hasadt, már talpon volt; a gazdaságban maga szeretett szemlét tartani, hogy rendben van-e minden; nem bizta azt föltétlenül a nemzeti ispán urra. Ha valamelyik cselédet még akkor is Mopheus karjai közt, vagy inkább a szalmában hoverészni talált, azt karikásával loyális módon fölbresztette Bálint ur. Szóval taplófalvi Csillagossy Bálint — mint már ezekből is láthatja a szives olvasó, — nem mindennapi uri ember volt.

A tanya, a hol több birtokai között állandóan s legszivesebben időzött az öreg ur — ezen a tisztességes néven vala ismeretes: hogy Taplófalva. Itt szenderedett a jobb életre Bálint urnak apja, nagyapja, szépapja, s Isten tudja, hogy hanyadik apja; ő maga is innen szándékozott majd annak idejében a hetedik égbé felrepülni. Taplófalvának hívták-e e tanyát a legrégebb idő óta, vagy csak Bálint ur keresztelte így el, ezt már bajos volna kitalálni; de a vélemény még is a mellett harcol, hogy e név a tanyának régi neve; mert ember emlékezet óta csak taplófalv volt itt szabad mindenféle élő lénynek tüzet élesztetni, — az igaz, hogy az ősök idejében bajos is lett volna mással; de a Bálint ur korában már divatba kezdett jönni holmi gyufa, vagy mint akkor nevezték „maschina“ féle gyujtószer; ő azonban megtiltotta birtokán minden olyannak használatát, a mit a német talált ki — Ebből látható, hogy Bálint ur több rendbeli érdemei mellett — erélyes ember is volt. —

feladatunk. Ezt óhajtjuk mi megóvni jövőnk érdekében.

Az ifjúságot valódiilag csak az ítéheti meg, ki közöttünk él, ki ismeri érzését, gondolkozását, ki részt vesz összejövetelében. Egy ifjúságra ráütni a műveltség bélyegét csak azért, hogy egy eszközt találhassunk céljaink kivételére, nem illik, nem szabad. Ily vakmerő csak az lehet, ki a „cél megszerzési az eszközök” féle elv behatása alatt áll. Ily bátor csak az lehet, ki felületesen ismeri az ifjúságot, s csalfa jelekből vonja le következtetéseit. Mi szeretjük azt hinni, hogy az, ki a jogakadémia áttétele végett folytatott harcban, érveinek egyikét e tényre alapítá, nem ismeri ifjúságunkat. E tény alaptalan, a reá épített kártyavár m gnem állhat. Mint fáj nekünk, hogy az ifjúság műveltségében találja a jogakadémia áttételének harciosa azokat, mely miatt áttételt indítványozza a jogakadémiát. Az fáj nekünk, hogy éppen most történik ez, midőn csep okunk sines pirulni durvaságunkért, s midőn társadalmi környezetünkben elég tápot találunk az általános műveltség kifejlésztésére. Bosszant bennünket az, hogy a tanár s tanítvány közötti jég-hideg viszony miatt (pedig van e valahol barátság viszony mint Patakon?) akarják kezünkbe adni a vándorbotot, keresni boldogabb tájakat, várost, hogy másutt találjuk fel a testvéries színezetű viszonyt. Nem úgy állnak ezek nállunk ti a világmenetét szobában tanulmányozó urak! Mi tudjuk azt csak, mily barátot utba igazítót s pártfogót birunk mi tanárainkban. Nem mondunk nagyot, ha azt állítjuk, hogy azon ponton állunk, melyet, hogyha egyik vagy másik tullepne, az összhang rovására történik az.

Ne aggódjanak azért jövőnk érdekében, midőn mi nem félünk. Vizsnyaink vizsgálásánál ne használjanak sötét szemüveget, sértő bonczkéseket.

Valamely egyesület jelleme, társadalmi nyilvánulásából tűnik ki leginkább; így a főiskolai ifjúságé is. Részletekre nem terjeszkedünk; annak itt helye nincs. A társas körök harmóniáját a kölcsönös műveltség, mely mérvben képes összetartani, nem bizonyítgatjuk. S azon összhang, kedélyesség, mely Patak társadalmi életében mutatkozik, fényes czáfolata amaz állításnak, „mintha a diák s métel ugyanazon fogalmak volnának. Távol van itt az előítélet, a kasztszellem e torzszülöttje, jól tudják itt

Vajha erélyessége minden tekintetben nyilvánult volna!

Midőn történetünk kezdetét veszi, az öreg ur olyan munkával volt elfoglalva, mely minden héten, vagy mondhatni minden nap ismétlődött házána: vala pedig ez a mindennapi mulatsága a Sára asszonnyal való veszekedés. Ki volt légyen az a Sára asszony? Asszony a háznál, — tehát nagyobb ur mint Bálint ur. Olyan asszony, a ki csak ugy lassankint nőtte ki magát asszonnyak; de ki Bálint urra is felsőséget gyakorolt, mint minden, harmincz év óta a magas gazdasszonyi hivatalt vállalain hordozó egyéniség szokta ezt tenni.

— Ugyan édes Sára asszony, már csak átláthatja, hogy ilyen korban mint az enyim ez nevétséges lépés volna?

Sára asszony csipőjére illesztette mind a két kezét.

Ekkor aztán azonnal tudta Bálint ur: hogy kezdődik a „Sturm.“

— Igazán, nevétséges? No lám lelkemadta? — Nevétséges? De nem lett volna nevétséges ugy-e husz évvel ezelőtt? Akkor is csak mindig huztuk, halasztottuk a dolgot; akkor azt tetszett mondani: Eh rá érünk még arra Sára asszony, — most meg azt tetszik mondani: Eikéstünk már azal Sára asszony! De én meg azt mondom: hogy nem késtünk ám el. Vagy talán nem tetszik, hogy már nem virít ugy arcom mint husz év előtt, nem oly fekete a hajam mint husz év előtt, nem tudok oly forrón ölelni mint husz év előtt? .

[Folyt. köv.]

amaz egymásra utaltságot, mely a mindkét nembeli ifjúság művelődésének élet feltétele.

Mi megvagyunk győződve, hogy ha a „félénk s félszeg modoru“ tanuló ifju, forogva a pataki társas körökben, kilép ama nagy társas körbe, nem lesz kitéve örökös baklövésnek, sőt vonzó érdekléssel fog birni reá a nemesebb társadalmi kör. Az egyeseknél mutatkozó hiányokért, ne rójuk meg a társas kört, mely körül mozgott, de belé nem vegyült; ne vádoljuk valakinek tudatlanságáért — az iskolát.

Nem állunk mi elszigetelten, mint egy nemes ércz a sziklák közepében; nem vagyunk ugy elrejtve, hogy hozzánk nem leghetne a külműveltség fuvalma. Nincs meg társadalmi köreinkben a kasztszellem; a tanuló ifjúság a városi polgárság nincs többé élesfallal elválasztva, sőt majd nem mondhatni összeolvadásának jeleire vagyunk képesek mutatni. (Tánczvigalmak, piknik, színelőadások, délutáni társas összejövetel stb.) Önérettel, s a jelekből következtetve, bátran mondhatjuk, hogy állunk már ott, hogy megszégyenülve képes visszavonulni az ellenszenv által előidézett rágalom; s többé már el nem hinné senki az egypár elmaradt, éjmadár duruzsoláshoz hasonló vidéki hangnak, a pataki ifjúság betyárságáról terjesztett mende mondait, hazugságait. Nem az Patak már mi volt, minőnek mutatta magát réges régen; más faj állott a kihunyt helyére; a társadalmi élénkség, ha ugyan elaludott valamikor, felébredt, megújodott. A művelődési áramlat nem repült el az ifjúság felett. A művelődési ér hatalmasan lüktet, a folyam mély árjával sodor, nem apadhat el, visszaesés nem történhetik.

Egyébre nem terjeszkedem ki. A jogakadémia áthelyezésének kérdését nem bolygatom. E sorokat is csak az igarság érdekében irtam, s megczáfolni óhajtottam azon érveket, melyekre némelyek a jogakadémia kérdésének vitatásánál támszkodtak.

Légből kapkodottak azok, — alaptalanok.

KAZINCZY LAJOS.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

Megyénk közegészségügye Chyzer Kornél főorvosnak a közigazgatási bizottságban tett február

A török nép szent könyve, a „Korán“-ról.*

Irta: Kovács Lajos.

Ezen csekély történeti fractum után a „Korán“ bölcselmi irányára fordítva figyelmünket, ha megtekintjük van-e tiszta fogalma istenről, van-e józan gondolkodási irányzata a világ előállításáról? van-e bölcselmi alapja állításainak, mily eszmék s hitelevékek körül forog, mi vélekedése van a mult, jelen és jövő felől? . . . Következő eredményre jutunk:

Mint csaknem minden vallásos könyv bölcsészileg a „Korán“ sem sokat tűnődik a világ előállása fogalmán s isten miben léte felett. Kimondja azonban fő elvét: „Isten egy, menten minden elem-től.“ A ki ez ellen hangot mer emelni, iszonyu bünbe esett. — Mohamed, kora vészteljes gondolkodásának gátat akart vetni s jellemzőn így szól azok ellen, kik az isteni trinitást fölállították: „némelyek azt mondják isten gyermeket nemzett: áldás, dicsőség néki — ő elég önmagának. Mindazok, kik istenről hazugságot koholnak, nem lehetnek boldogak. Az ég és föld teremtményeinek hogyan lehetne fia? midőn nem volt nője.“ (10. 6. f.)

Utolsó mondatában, habár ugy tetszik, hogy isten miben léte felett nagyon elvontan gondolkodik — kitűnik: hogy ez csak érvül van felhozva, mert távol legyen a „Korán“-tól, hogy mint a régi izraeliták, istennek fület, szemet, szájat, karokat szóval emberi alakot s érzékszerveket tulajdonítson és ugy képzelje őt, ki fenséges trónuson s a cherubimokon országol és regnál nagy jól. — Isten felől nem így vélekedik, kitetszik emez arany-mondatokból; Isten az isten, kivüle nincs isten. Ö

* Lásd a Zemplén f. évi 6-ik számát.

havi jelentése szerint: a szerencsi, varannói és bodrogközi járásokban rosszabb volt mint januárhóban, a többiekben jobb a mult havinál; általában véve elég kedvező. — Uj járvány nem lépett fel, de a kanyaró, mely a szerencsi járásban most már egészen megszűnt, a varannóiban terjedt el nagyobb mérvben. A szerencsi járás egyik községében Harkányban 33 gyermek betegült meg, de egy eset sem volt halálos kimenetelű. — Kiválóan uralkodott mindenféle a légzőszervek hurutus bántalma és lobja, melyhez a s. a.-ujhelyi járásban jó indultu toroklobok, a nagymihályiban szorványos hasi hagymázak, s a sztropkóiban több bárany himlő járult. — Említésre méltó néhány köreset előfordult a szerencsi járásban Ondoa egy vizirák, hol a gyerek meghalt, s egy Monokon, hol meggyógyult. Tályán egy pokolvar eset fertőzés folytán, s egy ronesoló toroklob az ujvilági tanyán. A s. a.-ujhelyi járásban szintén 2 ronesoló toroklob esete fordult elő. — Rendellenes szülés a varannói járásban észleltetett, melynél a magzat meghalt. — Rendőri hullavizsga volt 3. Tályán és Szerencsen öngyilkos akasztottak, s Barkón egy részeg állapotban megfagyott ember hulláján.

Rendőri bonczolás volt 2. Tapolyán egy úszulott s Varanon egy öngyilkos pénzügyér hulláján. — Öngyilkosság 3 fordult elő és pedig a fentemlített esetekben. — Uj egészségügyi egyének letelepültek: S. a.-Ujhelyben dr. Löherer Lőrincz műtő orvos és dr. Schön Hugó. Eltávozott a megyéből Terebesről Scheffl Salamon. — A tápszerek vizsgálata alkalmával S. a.-Ujhelyben egy mézáróstól romlott hus koboztatott el. Tokajban Gróss Ábrahámnak felállított eczetgyára megvizsgáltván, gyártmánya jó minőségűnek találtatott. — Az iskolák nak orvosrendőri vizsgálata alkalmával a cs. hosszumezői iskola épülete egésztelennek találtatván, az első fokú hatóságunk feljelentetett. — Az állategészségi viszonyok a felvidéken nagyon jók voltak; járványos vagy ragályos kór nem észleltetett. A központi állatorvos területén csupán 1 vértályog eset fordult elő Páczinban. Az alvidéki állatorvos területén Harkányban s Girincsen 2—2 taknyos ló szurattott le. — A vérbocsátással való visszaélés tárgyában kiadott kormányi szabályrendelet értelmében, a vérbocsátásra jogosítottak összeirattak. Az okleveles egyének kívül tizenketten vannak. Névjegyzékek minden orvossal közölve lön.

A sátoralja-ujhelyi szolgabírósnál rendszerített második segéd szolgabírói állásra, a f. hó 6-án tartott bizottsági gyűlésben Urbán Ferenc választott meg.

Lászy helyett Geröfy Andor társulata jön hozzánk még e hóban. Geröfy a budai népszínházat nyerte meg hol mar 1-ső májusban megkell kezdenie előadásait. E szerint társulata oly erőkből áll, kiknek ugyancsak meg kell ütnök a mértéket. Jövő számunkban közzé teendjük az adandó darabok sorozatát valamint a tagokéit is, melyekből

az élő és örökkévaló. Őt nem szállja meg az álom, nem a szendergés. Övé mi a menyben, övé mi e földön van. Az isten senkinek sem tesz igazságtalanságot még annyit sem, mint egy hangya nehézsége. Az isten elégséges oltalmazó. Nálja vannak a titkok kulcsai, melyeket más nem ismer. Egy levél sem esik le a fáról tudta nélkül, nincs egy vető mag sem a sötét földben, mi az ő világos könyvében fel ne lenne jegyezve. Nincs a földön egy fereg sem, melynek táplálásáról ne gondoskodnék, tartózkodási helyét s állapotát ne ismerné. Óh uram! benned helyezük bizodalunkat, hozzád fordulunk, hozzád fogunk egykor visszatérni. Óh uram! ne vigy minket kísértetbe a hitetlenek által, bocsáss meg nekünk; hiszen te vagy a mindenható s mindentudó.“ (2. 4. 4. 6. 11. 60. fejezet.)

Mohamed nem állít fel bölcsészeti kategóriákat a végre, hogy kutassa annak mibenlétét, kit emberi elme elérni nem képes; de kimondja a mit senki meg nem tagadhat, hogy létezik egy világkormányzó, ki bennünket vezet. E főeszmére van alapítva a „Korán“, s mint láttuk, néhol a szeretet vallásának tanaival is egyezőleg nyilatkozik.

Itt szükséges felemlitenem a „Korán“ tanát a bün eredetéről, itt a mult és jövő élet eszményét is. Ez ugyan a néphit körébe tartozik, de mivel sok népnek — így a többek közt a töröknek is — bölcsészete mythológiájában van lelakva; előadását nem mellőzhetem.

A „Korán“ szerint isten a gonosz szellemet vagy sátánt, még mielőtt az ember lett volna, tűzből alkotta. A sátán a földből teremtett ember előtt, kit kezdetben az angyalok is leborulva tiszteltek, nem akar meghajolni. Ezért az Ur így szól hozzá: mi tart téged vissza teremtményem tisztelésétől? Ő felel: „mert én különb vagyok

ítelve so előadás

A közbejött

tett át.

B

izr. isk

tartott

zóság

zetések

Dr. Erő

Roth B

Ignác.

Adolf.

Izrael.

Sámuel

der Mi

sen 22

zönség

dött vo

merése

ves pá

czius I

N

gári-ta

valami

a szeg

a hely

gény t

tékü

gyeske

s utá

hozná

a neve

népne

közö

márc

Wida

alja-t

hó 3

midő

neme

s az

irány

derél

buzg

sem

ben

— m

bók

gyön

szép

együ

tábo

virá

ból.

kép

kod

—

náll

Az

itt

ekk

legy

azo

sát

me

job

ton

teh

zot

rad

egy

dör

xég

sik

éj

to

ma

in

ro

to

ne

rit

ne

ig

lá

te

re

ho

ne

ko

va

ítelve sok élvezetes estére számíthatunk. Az első előadás 1. hó 22-én lesz.

A folyó év márcziushó 21-re tervezett piknik közbejött akadályok miatt márcziushó 22-re tételtett át. S.-a.-Ujhely, 1877. márczius 10. A rendezőség.

Beküldetett. Folyó hó 3-án a helybeli „szegény izr. iskolázó gyermekeket segélyzőegylet“ javára tartott táncvizgalom tiszta jövedelmeként a rendezőség által beszoigáltatott 53 frt 50 kr. Felül fizetéseket tettek: Dókus Gyula, Weinberger Sámuel, Dr. Erényi Jakab, Zinner Henrik, Farkas Dezső, Roth Bernát, Reichard Ignác, Teich Ignác, Glück Ignác, Dr. Schön Vilmos, Kállay Lajos, Burger Adolf, Thurnánszky István, Guttman Mór, Guttman Izrael, Pollatsek Ig. Bernáth Elemér, Rosenber Sámuel és Friedlicber Albert egy-egy frtot, Englaender Mihály 2 frtot és Schön Sándor 50 krt. Összesen 22 frt 50 kr. Az egylet nevében a t. cz. közönségnek és az ernyedetlen buzgalommal működött volt rendezőségnek ezennel hálalmat és elismerésemet nyilvánítván, egyletünk jövő e is szives pártfogásukba ajánlom. S.-a.-Ujhely, 1877. márczius I. Englaender Mihály, egyleti elnök.

Nyilvános köszönet A sátorlaj-ujhelyi „polgári-takarekpénztár és hitelegylet“ igazgatósága valamint a mult, ugy ez évben sem felejtkezett meg a szegények sorsáról gondoskodni; mert f. hó 6-án a helybeli gör. szert. kath. elemi néptanoda szegény tanulói számára 10 darab egy-egy forint értékű „takarekpénztári könyvecskét“ küldeni kégyeskedett. Minek előtte e nemes áldozatkészséget, s utánzásra méltó tettet a nyilvánosság terére hoznánk, szabadjon egyuttal növekedésünk nevében a nevezett takarekpénztár igazgatóságának a hazai népnevelés érdekében tett e nagyáldozatáért hálás köszönetünket nyilvánítani S. a.-Ujhely, 1877. évi márczius 6-én. A tanoda tanítóikara nevében: Widaimir János, fitanító.

Beküldetett. A sátorlaj-ujhelyi ifjuság a sátorlaj-ujhelyi izraelita iskolázató egylet javára folyó hó 3-án táncvizgalmat rendezett. Nem hízeltünk, midőn a legszebb sikerről tesztünk bizonyosságot; a nemes czél a fokekony keblekben viszhangra talált s az ujhelyi közönség ismét szép jelét adta nemes irányu gondolkozásának s áldozatkészségének. — A derék rendezőségről is elismeréssel szölnök; oly buzgalmat fejtett ki, hogy a legkényesebb igények sem taláhhattak kívánni valót; az Ó-Kaszinó különben elég rideg termét tündér-palotává varázsolta, — méltó fogadtatásáról gondoskodván azoknak, kiket bök nélkül nevezhetünk tündéreknek. Aki a szépbén gyönyörködik, ezuttal bő alkalma nyílt; annyi sok szép, hamis szempárt, karcu termetet ritkán láttunk egyutt; — egy szivharcra kész szeretetreméltó tábor, Amor nyilaival felfegyverkezve, mint egy óriás virágkoszoru tünt fel előttünk, kaméliából, nefelejtésből, meg ósi rózsából kötte; a tövis-rózsa is volt képviselve mert szivszurásról hallottunk panaszkodni. — A bálkirálynő trónusában ketten ültek; — az egyik a tövis-rózsa volt, a másik meg nefe-

nalla, öt csak agyagból s engem tűzből teremtén. Az Ur erre mondá: le veled, elinnen! ne legyen itt megengedve néked gögödet itt nyilvánítani. Ó ekkor könyörge: óh csak a feltámadás napjáig legyen türelmed. Isten felelé: jól van, tartozzál azokhoz kik halasztást nyernek. Erre viszonzá a sátán: mivel te bolygóvá tevél, az embereket meglessem az igaz uton, s őket elől-hátulról, jobb és bal felől megrohanom és a bünbe taszítom.“ (7. f.)

A „Korán“ szerint tökéletesen teremtette tehát isten az embert; hanem a szivökbe lopódzott gonosz által tétetett a keblökben honoló paradicsom rideg, földi pusztává. Addig az ember egy felsőbb mennyei világ polgára volt, de midőn a bün örvényébe sülyedtek, hangzott az Ur végzetes szava: „le veletek, legyen egyik a másikkal ellensége, a föld legyen lakhelyetek, ott éljete, haljatok meg, s egykor abból támadjatok fel.“ (7.) Így élt vissza a sátán Isten irtalmasságával, így nehezedett a fatum vaskeze az ingékony emberre. És az irigység mindenkit a rossz utra terített volna, ha istentől kiválasztott próféták a vészbe rohanókat az erény utjára nem térítik vissza. — A „Korán“ bölcselete szerint egy azok közül Mohamed. Ó látta, hogy nem értették lényegében Jézus tiszta tanait, azért igyekezett az egy istenség eszméjét tisztázni. De látta, hogy pusztá, szelid szavakkal nem boldogul tehát fenyegetésekkel egyrészt, másrészt ígéretekkel igyekeztek az emberiségben e tényt létrehozni, ezért kimondja a hitetlenekre, gonoszakra, nem egy istent vallókra a legnagyobb rossz a pokol; a hívők, istenfélők a legnagyobb jó, az éden vár, az élet után.

(Folyt. köv.)

lejts, s dicséretökre legyen mondva, a legszebb egyetértésben osztottak a dicsőségben. — A tánc kedélyesen folyt egész reggeli öt óráig, azután következtek a szivélyes kézszerítések s azon kölcsönös jó kívánság, vajha e harezter még sokszor lenne színhelye sziv harezjátékainknak! —sz —e.

Meghívás. A sárospataki ref. főiskolai énekkar 1877. évi márcziushó 15-én, Sárospatakon, a váro ház termében zászólófelszentelési költségeinek fedezésére, táncvizgalommal összekötött hangversenyt rendes, melyre a t. cz. közönséget tisztelettel meghívja. Sárospatak, 1877. márczius 6-án az énekkar nevében Komjathy Gábor, karelnök. Feiülfizetéseket köszönettel fogad s hírlapilag nyugtáz az énekkar elnöke. Jegyek előre válthatók Morvay József ur kereskedésében s este a pénztárnál. Belépti jegy személyenként 1 frt. Kezdeté 8 órákor.

A s.-a.-ujhelyi járás sorozásának eredménye: az 1877-iki hadjuttalék volt 92. Tartozott a járás 48 ujonczsal, de előlege volt 15, összesen tehát állítandó volt 125, besoroztatott 125. Az 1877-iki póttartaléki juttalék volt 9, régi tartozás 50, összesen 59. Erre s az áhándó póttartalékba beosztott 23.

Gyászjelentés. A sátorlaj-ujhelyi kegyes-tanítórendi társház tagjai szomorodott szívvvel jelentik szeretett rendtársuknak nagytiszteletű Ruff József kegyes. áldozár s házi lelkiatjának f. hó 5-én délutáni 3 $\frac{1}{2}$ órákor életének 70-ik. áldozárságának pedig 43-ik évében végelgyengülésben történt gyászszos elhunytát. A boldogultnak földi maradványai f. hó 7-én délután 3 órákor fognak a kegyesrendiek sirtboltjában örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő sz. mise áldozatok pedig f. hó 8-án reggeli 8 órákor fognak a kegyesrendiek templomában a Mindenhatóknak bemutatni. Sátorlaj-ujhely, 1877. évi márcziushó 6-án. Nyugodjék békében.

Táborszky és Parsch nemzeti zenemű kereskedésében megjelent és szerkesztőségünkhöz beküldetett: Népszínházi dalok. 32 kedvelt magyar népdal. Énekhangra zongorakísérettel vagy zongorára külön. Ára 3 fit. 1. Ablakodik sétáltam. 2. Az a kis lány jaj be czifra. (Hejre tyu, tyu, tyu.) 3. Zavaros a Tisza. vize. 4. Hej Miskolczbó ki kő menni. 5. Kanász vagyok hej haj. 6. Bort ide. 7. Olyan nagyon. 8. Sindölözök. 9. Szilvás falu gyászban van. 10. Hejh! Budavár. 11. Káka tövin. 12. Repülj fecském ablakára. 13. Czegléd körül van egy malom. 14. Az én szemem. 15. A szécséni halastó. 16. Hegedüszó, furulyaszó. 17. Tegnap előtt csőtörtökön. 18. Ki volt itt? 19. Ez a kis lány megy a kutra. (Hajnalba, hajnaelött.) 20. Hegedüszó lakadalom. 21. Édes anyám. 22. Faragó Perkó. 23. Ennek a kis lánynak. 24. Rongyos csárda két oldala. 25. Tulsó sorban. 26. Elmentem én a templomba. 27. Zsidó, zsidó, rongyos zsidó. 28. Régi módi a lányoknál. 29. Hallod-e te kis hamis. 30. Lám megmondtam szombat este. 31. Elátkozom. 32. Te vagy, te vagy, barna kis lány.

Csarnok.

XVIII-ik századi „népies-iskola.“*

— Irodalom-történeti vázlat. —

A tragédia művelése által új, vagy legalább kevésbé ismert műfajt honosítottak meg, a tizenkét szótagos páros vers behozatala által szepítőleg hatottak a vers technicájára: ámde a francia izléstelen hármás egység elvének hódolván, színirodalmunkat nem előre mozdíták, sőt hátra veték; ámde az alexandriusi sorokat jámbus helyett trocheusos lejtéssel alkotván, oly szörnyszülöttel hoztak létre, mely nem kevésbé izléstelen, mint a népies iskola rimelt distichonja.

Nem vonom kétségbe, hogy a classika iskola mivelőleg hatott a „deákös intelligentiára, s költészetünket is mind tartalmi, mind alaki tekintetben tetemesen gyarapítá: több műfajt és műalakat honosított meg: de egyszersmind kétségtelen, hogy épen ez iskola egészen mellözve a nemzeti mérték- és versformákat költészetünket egészen a görög római műveltség utánzójává törpítette le, hogy egy új classikai világot teremtett, mely, mint Závodszy mondja, nem volt egyéb, mint álom. Álom, amelynek edes mézét pár ezer kiváltsággal csak ők szivhaták, álom, amelyben megfeledeztek a valóság követelményéről, a nemzet szelleméről, mely sohasem bolyongott szivesen amythos tekervényes utain.“

Igaz, hogy a népies iskola sem ment korának sok hibától; ez sem idézett elő világra ható eseményeket, s nem igen mutathat föl oly műveket, melyek világ irodalmi jelentőséggel bírnának: hisz ilynemű eredményeket csak lángszellemek vevhatának ki, s az iskola hivei ezzel nem bírtak, s talán ha bírtak volna sem enged vala azt kifejlődni ezen kor divó izléstelensége. — De hát

* Lásd a Zemplén f. évi 6-ik számát.

felemelhetjük-e azért ellenökre a vád szavait hiszen ők még csak a talapot megalkotni valának hivatva, azon talapot, melyen századunk hatalmas szellemei a magyar nemzeti költészet dicső szobrát emelték föl; s kevésbre becsüljük-e a talapatot, mint a szobrot?... Talap nélkül a szobor sem állana.

A ki saját korának eleget tett, minden időknél eleget tett, s a XVIII-ik századi népies iskola nemcsak korának tett eleget azáltal, hogy élesztette a nemzetiségi szellemet s szellemi tápot nyújtott a sovárgó lelkeknek, hanem jelen századunkra is kihatótt, példaadólag hatott ki azon vívmányokkal, melyekkel költészetünket gazdagítá. Ezen iskola volt Galilei, ki első mondá ki az elvet: e ppur si muove. Tompa, Petöfi és Arany triász: Kolombus, ki az elvnek gyakorlatilag érvényt szerzett.

Különösen két irányban hagyott a népies iskola észrevehető nyomokat maga után: művelődés, történeti és művészeti irányban.

Az első irány tekintetében ez időszakban két fontos feladata volt a magyar költészetnek s általában az irodalomnak: fejleszteni az értelmiséget, ezáltal élesztetni a Mária Theresia s József tőrekvéseik által vesélyeztetett nemzeti önbecsérzetét: szóval felrázni a nemzetet vészthozó nyugalmából.

Már a francziás és classikai iskolákat is ezen elvek vezérelték ugyan, de tájékozatlanul indulván el, csalósvényre tévedtek. Tudományos irányánál fogva az értelmiség fejlesztése körül főként a francziás iskola volt hivatva szebb eredmények kivivására. Csakhogy nemzetünk nagy tömege, valamint ma: ugy akkor sem állt műveltség tekintetében a cultur nemzetek színvonalán, s így nem érthették azon eszméket, melyeket ezen iskola a már virágzó francia irodalomból merített. Ugy hogy a francziás iskola hatása tulajdonképpen csak egy kis körre: a fourak körére szorítkozott. Ellenben a népies iskola felfogván a nemzet ismeretkörét, azt nem tulszárnyalni hanem abba magát beleélni s határait lassan, de annál biztosabban terjeszteni törekedett. S törekvéseit siker koronázta, Művei kunyhók és paloták kedvenc olvasmányai lőnek, s itt és amott, fent és alant hirtették a hazai történelem ismeretét, nemesítették a kedélyeket szigorú morális irányukkal, tiszta magyaros érzelmeikkel; főként pedig élesztették az olvasás és tudvágyat.

S kezdetnek ez is elég volt!...

A másik feladat megoldásánál az oroszlan rész szintén ezen iskolát illeti.

Ki tagadhatná, hogy a francziás és classikai iskola is buzgott a nemzetiség szent ügyéért?... Hiszen épen e buzgalom vitte őket az irodalmi térre. Nem a lelkesültség vagy akarat hiányának, de irányoknak tudható be, hogy a nemzetiséget nem lényegileg fejlesztik, hanem csak kül nyilatkozhatási eszközt műveltek. Idegen eszméket magyar nyelven hirdetni: ez volt elvök. És a lant zengett. A dalok andalogva lejtettek az ó-világ virágai között, vagy az ujkor magasztos eszméit ölelték föl: s a nemzet bizonyos köréi magokba szivták e dalok szellemét s észrevétlenül világpolgárrá lőnek honpolgár helyett.

Egyedüli eredmény, melyet felmutathatnak az, hogy bebizonyították, miszerint a magyar nyelv is képes a legmagasztosabb eszmék hordozására, s hogy nyelvünk is megbírja azon erőteljes tömörséget, zengzetességet, mely a latinnak hatalmát képezi.

Ámde a nyelv csak külső nyilatkozhatásának eszköze, nem lényege a nemzetiségnek; hiszen az Angol és amerikai nép ugyanazon nyelvet beszéli s mégis külön nemzet; avagy slávtörzs nyelve alapján egy s mégis ki merné az Orosz és Lengyel népet egy nemzetiségnek bélyegezni.

A nemzetiség lényege az érzés és emlékezés közösségében áll. Szerencsésen tapintat volt a népies iskola hivatól, midőn épen ezen két tényezőt karolák fel. Ók nem absztrakt fogalmak halmazával akartak hatni, hanem elmerültek a hazai mult szemléletébe s onnan meríték tárgyaikat, érdekes történetek előadásába szöve eszméiket s érzelmeiket. — S a nemzet történeteit, a a mult nagyság szemlélete eszméltette őt a nyomoru jelenre. Látta a százados hanyatlást, mely önhibájából eredve lassan-lassan végveszélybe sodorja őt és hazáját: s kétségbeesett a jövő felett.

Ámde a kétség csak pillanatnyi volt, utánna még hevesebben dobogott fel a sziv, lüktetett a vér. A nemzet megrázkodott, lerázta magáról a halottas álom porait, és e rázkodás új irányba terelte nemzeti életünket. A nemzet eddig világpolgár volt; most belátta, hogy előbb honpolgárnak kell lennie; a nemzet eddig uralkodóitól várt mindent; most belátta, hogy önmagának kell tenni, ha megem akar semmisíttetni. És a tettek terére lépett. Tudjuk mit tettek álomból ébredő őseink II. József uralkodása vége felé a II-ik Leopold uralkodása alatt.

De ha fontos a népies iskolának a nemzeti mult felélesztésére irányzott törekvése történelmileg, még fontosabb az művészeti szempontból. Korántsem

azt akarom ezzel jelezni, mintha azon eposok, melyekben ezen iskola a nemzeti multat életre hívja, — valami műrekek volnának; nem, sőt e részben ellentmondhatlannak hiszem Toldi Ferencz ítéletét, hogy ezen eposok az epos torzképei, a tervtelenség netovábbjai, mely tervtelenség végre feloszlással vált: hanem igenis állítom, hogy a nemzet történelmi emlékezetének, érzés és gondolkodás módjának visszatükrözése által alapját veték meg a magyar nemzeti költészetnek, ami pedig nagy horderejű előrelépés művészeti vagy ha úgy tetszik műtörténelmi tekintetben. Mert, mint mindenütt, úgy a művészet terén is a fejlődésnek bizonyos fokozatossága vehető észre, s a művészetnek a kozmopolitai iránytól nemzeti iránybani áttérte mindenestre fensőbb fejlődési fokot jelez.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

B O R Ú T H E L E M É R.

Menetrend.

A magyar észak

magyar-gácsor-

keleti és

szági vasutj

vonalain.

SZERENCs—M.-SZIGET.

Egyszersmind Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyház Ungvár felé.)

Szerencs (ebédlő) ind. 9 ó. 5 p. délelőtt 3 ó. 59 p. d. u.
 } érk. 11 ó. — délelőtt 5 ó. 44 p. d. u.
 S.-a.-Ujhely (eb.) ind. 11 ó. 30 p. délelőtt 6 ó. 30 p. este.
 M.-sziget érk. 9 ó. 19 p. este 5 ó. 26 p. reg.

M.-SZIGET—SZERENCs

(Debreczen, Királyháza, Munkács, Nyiregyháza, Ungvár felé)

M.-sziget ind. 6 ó. 55 p. reg. 11 ó. 31 p. d. e.
 } érk. 5 óra — délután 8 óra 30 p. regge.
 S.-a.-Ujhely (eb.) ind. 5 óra 45 p. d. u. 9 óra 48 p. délel.
 Szerencs (ebédlő) érk. 5 óra 48 p. este 11 óra 2 p. d. e.

S.-A.-UJHELY—KASSA.

(Egysz. Homonna, Mező-Laborez felé.)

S.-a.-Ujhely ind. 6 óra 9 p. este 8 ó. 57 p. reg.
 } érk. 6 óra 45 perc este 9 óra 33 p. d. e.
 L.-Mihályi (eb.) ind. 7 óra 15 perc este 9 óra 48 p. d. e.
 Kassa érk. 9 ó. 44 p. este 12 ó. 13 p. d. u.

KASSA—S.-A.-UJHELY.

(Homonna, M.-Laborez felé.)

Kassa [ebédlő] indul 5 óra 11 p. reggel 1 óra 31 p. d. u.
 } érk. 7 óra 40 p. reggel 4 óra 10 p. d. u.
 L.-Mihályi [eb.] ind. 8 óra 20 p. reggel 4 óra 54 p. d. u.
 S.-a.-Ujhely érk. 8 óra 56 p. reggel 5 óra 30 p. d. u.

HOMONNA—LEGENYE-MIHÁLYI.

Homonna	elindulás	4 óra 18 perc reggel.
Órmező	"	4 " 48 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	4 " 5 " "
Nagymihály	"	5 " 40 " "
Bánóc	"	6 " 10 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	6 " 48 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 34 " "
Legenye-Mihályi	érkezés	7 " 50 " "
S.-a.-Ujhely	"	8 " 56 " "
Budapest	"	6 " 50 " este.
Szigeth	"	9 " 38 " "
Kassa	"	12 " 22 " délután

LEGENYE-MIHÁLYI—HOMONNA.

Budapest	elindulás	7 " 30 " reggel.
Szigeth	"	7 " 14 " "
Kassa	"	1 " 40 " délután
S.-a.-Ujhely	"	6 " 20 " este.
Legenye-Mihályi	"	7 " 30 " "
Velejte [Megállóhely]	"	7 " 50 " "
T.-Terebes-Gálszécs	"	8 " 44 " "
Bánóc	"	9 " 22 " "
Nagymihály	"	10 " 4 " "
Nátafalva [Megállóhely]	"	10 " 28 " "
Órmező	"	10 " 52 " "
Homonna	érkezik	11 " 19 " éaséj

Árverési hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Body Szánky Victoria végrehajthatónak 1860 frt s járul. álló követelése kielégítése végett Schwarcz Dávid és neje Hell Sáli végrehajtást szenvedettek közös tulajdonául felvett a sátoralja-ujhelyi 788. sz. tjkönyvben 5431. (7252—54.) 7349—51. és 7358—7360 hr. sz. alatt foglalt összesen 2840 frt becsértékű szántóföld és szőlőkől (a sátor és a vijoka örzésben) álló ingatlan 1878. évi márcziushó 28-ik napján d. e. 9 órakor mint első, 1877. évi ápril hó 27-ik napján d. e. 9 órakor mint második árverési határidőben ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában a legtöbbet ígérőnek birói árverés útján eladatni fog, miről a venniszándékozók azzal értesítettek, hogy az árverés az első határidőben csak a fent-kített becsáron felül, s másodikon becsáron alul is megtartatik, s hogy bánatpénzül a becsár 10% teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi irodában s a végrehajtással megbízott Ujfalussy Endre birósági végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, miszerint a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mivel ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Kis Ödön sátoralja-ujhelyi lakos ügyvéd által fognak képviseltetni; végül a ptr. 433. és 466. §§-aihoz képest feihvatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igény avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt nyújtsák be, mivel különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, 1877. január hó 18.

Biringer,
kir. tvszéki jegyző.Br. Fillenbaum,
kir. tvszéki elnök.

Hirdetmény.

Nagyméltóságú Sennyey Pál báró ur excellentiája csörgői gazd. tisztsége részéről közhírré tétetik, miszerint a kis-bányácskai, két lisztes-, egy kásaköre- és egy kendertörőre járó malom felerészben, továbbá az alsó-regmeczi hason-szerkezetű „Vén malom“ szintén felerészben, 1877-ik évi májushó 7-től három egymást követő évre haszonbérbe adatik. A kibérlés a csörgői tiszti irodában f. évi márcziushó 20-án délelőtti 9 órakor tartandó nyilvános árverés útján eszközöltetvén: bérleni szándékozók arra 100 forintnyibanatpénzzel megjelenni kéretnek.

Kiss Károly,
tiszttartó.

Hirdetmény.

A „sárospataki népbank mint szövetkezet“ folyó 1877. évi márczius 20-án délelőtti 9 órakor Sáros-Nagy-Patakon a városházánál

rendkívüli közgyűlést

tartand, melyre a népbank t. tagjai ezennel tisztelettel meghívatnak.

Tárgy: A lemondott 3 felügyelő-bizottsági tag helyett az alapszabályok 51. §-a értelmében újaknak választása és azon indítványok tárgyalása, melyek a közgyűlés tartása előtt legalább 15 nappal az igazgatóságnál írásban bejelentethetnek.

Sárospatak, 1877. február 25.

A népbank igazgatósága.

(Jelen hirdetménynek, bár idejekorán beküldetett, mult számunkból térszúke miatt kellett kimaradnia. Kiadóhiv.)

Hölgyeket érdeklő.

Mindennemü női ruhát jó izlés és a legújabb divat szerint, ugyszintén mindenféle tavaszi felöltöt rendkívül jutányos ár mellett készítek, miért is a nagyérdemü közönség becses pártfogását kérem.

Herczik József,
női szabó.

Lakásom Papsor-utca, Pallai János házánál 215. sz. a.